

Sygn. akt I C 1301/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR del. Michał Jank

Protokolant : sekr. sąd. Magdalena Szulta

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2016 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa A. D., P. D. (1) i W. D.

przeciwko Bankowi (...) SA w W.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powodów A. D., P. D. (1) i W. D. solidarnie na rzecz pozwanego Bank (...) SA w W. kwotę 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje ściągnąć od powodów A. D., P. D. (1) i W. D. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 184 zł (sto osiemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powodowie A. D., P. D. (1) i W. D. jako następcy prawni P. D. (2), który wytoczył powództwo (pозew - k. 2 - 5, odpis skrócony aktu zgonu - k. 398, akt poświadczenia dziedziczenia - k. 411 - 411v., postanowienie z dnia 30 grudnia 2013 r. o podjęciu zawieszzonego postępowania - k. 415) domagali się, aby pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna w W. zapłacił solidarnie na ich rzecz kwotę 232.726,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Powodowie wskazali, że w dniu 20 maja 2009 r. P. D. (2) zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług maklerskich w zakresie wykonywania zleceń nabycia lub zbycia derywatów. Na podstawie łączącego strony stosunku prawnego pozwany zobowiązał się do prowadzenia dwóch rachunków: derywatów i pieniężnego oraz przydzielił P. D. (2) osobistego opiekuna w osobie pracownika C. G., przy pomocy którego dokonywał on szeregu transakcji zakupu i sprzedaży derywatów. Powodowie oświadczyli, że od czerwca 2009 r. do kwietnia 2011 r. pozwany, działający poprzez C. G. oraz inne osoby, przedstawiał P. D. (2) wyciągi z jego rachunków derywatów, które wykazywały cykliczny wzrost wartości portfela aż do kwoty 254.016,10 zł według stanu na dzień 28 kwietnia 2011 r. W maju 2011 r. pozwany zmienił opiekuna i poinformował P. D. (2), że rzeczywiste saldo jego rachunku pieniężnego wynosiło 21.290 zł, a rachunku papierów wartościowych - 0 zł. Pozwany nie uznał zgłoszonej reklamacji, twierdząc, że przedstawiane wcześniej wyciągi derywatów nie pochodziły od niego, zaś w portfelu P. D. (2) nigdy nie było kwoty 254.016,10 zł. Pozwany zwrócił jedynie kwotę 21.290 zł, wobec czego koniecznym stało się sądowe dochodzenie pozostałej części środków.

Powodowie powoływali się na odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego oraz na jego zobowiązania kontraktowe w stosunku do P. D. (2).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Pozwany wskazał, że powodowie nie podali, jakich operacji miał dokonywać P. D. (2), by doprowadzić do wzrostu salda rachunku do rzekomej kwoty 254.016,10 zł. Zaznaczył, że oprócz umowy o świadczenie usług maklerskich zostały zawarte także umowa o świadczenie usług brokerskich, aneks i umowa dostępu do platformy (...). W ten sposób P. D. (2) uzyskał dostęp do elektronicznego systemu Biura (...), co pozwalało mu składać dyspozycje telefoniczne oraz za pośrednictwem internetu. P. D. (2) udzielał Biuru (...) pełnomocnictwa do dokonywania transakcji, tj. zakupu poszczególnych instrumentów finansowych w imieniu własnym, ale na jego rachunek. Żadna z umów nie przewidywała natomiast, by pracownicy pozwanego samodzielnie zarządzali środkami finansowymi i instrumentami finansowymi klienta. Podobnie żadna z umów nie nakładała na pozwanego obowiązku drukowania i przesyłania potwierdzeń zawarcia transakcji, a dopiero od 2011 r. Biuro (...) zaczęło corocznie przysyłać swoim klientom zestawienie zarejestrowanych na ich rzecz aktywów.

Pozwany podkreślił, że praktycznie wszystkie operacje na rachunku P. D. (2) były zlecane przez internet, zaś Biuro (...) jedynie wykonywało składane zlecenia. W konsekwencji, na Banku nie spoczywała powinność zarządzania inwestycjami P. D. (2), a umowy oraz towarzyszące im regulaminy czyniły klienta jedynym odpowiedzialnym za wynik dokonywanych inwestycji. Pozwany nie udzielił żadnego zapewnienia, że saldo rachunków osiągnie określony poziom, ani nie gwarantował, iż nie spadnie poniżej poziomu wpłaconych kwot.

Pozwany podniósł, że określona liczba jego klientów - w tym P. D. (2), weszła w porozumienie z byłym pracownikiem Banku - C. G., który zarządzał powierzonymi mu środkami finansowymi, posiadał atrybuty dostępu do internetowej platformy inwestycyjnej oraz miał całkowitą swobodę w dysponowaniu aktywami. P. D. (2) współpracował z C. G. z pominięciem postanowień umów i procedur obowiązujących u pozwanego oraz bezkrytycznie podchodził do otrzymywanych od niego informacji. Nigdy nie zastanowiły go źródła krociowych zysków w czasach kryzysu gospodarczego, bądź też wadliwości w zakresie treści samych fikcyjnych wydruków, które nie zostały wygenerowane z systemu informatycznego Biura (...) i nie odzwierciedlały figurujących tam danych. W systemie informatycznym pozwanego nie zarejestrowano zleceń nabycia papierów wartościowych i derywatów wyszczególnionych na spreparowanych wydrukach, w związku z czym dokumenty te - jako nieprzedstawiające rzeczywistych transakcji - nie kreowały prawa własności do wymienionych w nich instrumentów finansowych. Brak zatem było podstaw do uznania, by P. D. (2) lub jego następcy prawni nabyli jakiegokolwiek aktywa wymienione w tych wyciągach.

Zdaniem pozwanego powodowie nie wykazali szkody ani co do zasady, ani co do wysokości, a Bank nie mógł być łączony z usługami świadczonymi prywatnie przez byłego pracownika, który podjął się inwestowania powierzonych mu przez klienta środków. Pozwany zauważył, że relacja P. D. (2) i C. G. pozostawała poza możliwościami jego nadzoru oraz nie rodziła po jego stronie odpowiedzialności odszkodowawczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie A. D., P. D. (1) i W. D. są następcami prawnymi P. D. (2), który zmarł w dniu 19 kwietnia 2013 r.

/dowody:

odpis skrócony aktu zgonu P. D. (2) - k. 398,

akt poświadczenia dziedziczenia - k. 411 - 411v./

W dniu 9 lutego 2009 r. P. D. (2) zawarł z pozwanym Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę o świadczenie usług brokerskich przez Biuro (...) pozwanego.

Pozwany zobowiązał się do przyjmowania i wykonywania zleceń nabycia lub zbycia we własnym imieniu na rachunek dającego zlecenie papierów wartościowych w obrocie na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu oraz do prowadzenia na rzecz klienta rachunku papierów wartościowych i rachunku pieniężnego o numerze (...). P. D. (2) zobowiązał się natomiast do zapłaty Biuru (...) wynagrodzenia za świadczone usługi. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej rozwiązania przez każdą ze stron z zachowaniem 14 - dniowego okresu wypowiedzenia.

Wraz z zawarciem umowy strony podpisały aneks w sprawie składania dyspozycji na rachunku za pomocą urządzeń technicznych i internetu. Umożliwiło to P. D. (2), aby za pomocą ww. środków komunikacji:

- składał dyspozycje kupna lub sprzedaży papierów wartościowych, praw do ich otrzymania na rynku regulowanym i w alternatywnym systemie obrotu;
- zasięgał informacji o stanie swoich rachunków, rejestrów i zleceń;
- składał dyspozycje zapisów na papiery wartościowe.

/dowody:

umowa o świadczenie usług brokerskich z dnia 9.2.2009 r. - k. 88 - 89,

aneks z dnia 9.2.2009 r. w sprawie składania dyspozycji na rachunku za pomocą urządzeń technicznych i sieci internet - k. 91 - 92/

Jednocześnie w dniu 9 lutego 2009 r. P. D. (2) zawarł z pozwanym umowę dostępu do platformy (...).

Zgodnie z treścią kontraktu w celu umożliwienia klientowi dostępu do systemu informatycznego Biura (...) oraz składania dyspozycji za pośrednictwem internetu P. D. (2) otrzymał listę kodów dostępu do systemu informatycznego. Uprawnionym do korzystania z listy kodów był wyłącznie P. D. (2), który zobowiązał się do:

- a) niedostępiania listy kodów innym osobom pod rygorem rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym i poniesienia odpowiedzialności odszkodowawczej;
- b) niezwłocznego powiadomienia Biura (...) pozwanego o każdym przypadku utraty lub użyciu listy kodów przez nieuprawnioną osobę, jak również o możliwości wejścia takiej osoby w posiadanie jakichkolwiek danych umożliwiających dostęp do systemu informatycznego Biura (...). W przypadku powiadomienia o użyciu listy kodów przez nieuprawnioną osobę Biuro (...) blokowało klientowi dostęp do systemu informatycznego i przekazywało nową listę kodów.

Używając kodów P. D. (2) otrzymywał bezpłatny dostęp do: składania dyspozycji, informacji o stanie odpowiednich rachunków w Biurze (...), informacji o stanie złożonych zleceń oraz informacji o stanie rozliczeń transakcji na tych rachunkach.

/dowody:

umowa dostępu do platformy (...) z 1 ofertą z dnia 9.2.2009 r. - k. 94 - 95,

wydruk z dnia 9.2.2011 r. - lista kodów dostępu do systemu informatycznego Biura (...) - k. 319/

W dniu 20 maja 2009 r. P. D. (2) zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług maklerskich w zakresie wykonywania zleceń nabycia lub zbycia derywatów przez Biuro (...) pozwanego.

Na podstawie łączącego strony stosunku prawnego Biuro (...) zobowiązało się do prowadzenia na rzecz klienta rachunku derywatów i rachunku pieniężnego, w ramach którego funkcjonował rachunek zabezpieczający oraz do przyjmowania i wykonywania w obrocie zorganizowanym zleceń nabycia lub zbycia we własnym imieniu na rachunek dającego zlecenie derywatów. P. D. (2) zobowiązał się z kolei do zapłaty wynagrodzenia za świadczone usługi i ponoszenia wszelkich opłat należnych Biuru (...). Klient oświadczył, że był świadomy ryzyka inwestycyjnego związanego z obrotem derywatami.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej rozwiązania przez każdą ze stron z zachowaniem 14 - dniowego okresu wypowiedzenia. Za Biuro (...) umowę podpisał C. G.. Numer rachunku derywatów określono jako (...), a numer rachunku papierów wartościowych jako (...).

/dowód:

umowa o świadczenie usług maklerskich z dnia 20.5.2009 r. - k. 9 - 11/

P. D. (2) mógł składać wszelkie zlecenia dotyczące obrotu derywatami pisemnie w punkcie obsługi klienta, za pośrednictwem telefonu, telefaksu lub internetu.

/dowody:

regulamin świadczenia usług brokerskich - k. 120 - 151,

regulamin świadczenia usług maklerskich - k. 155 - 190/

C. G. był zatrudniony w Biurze (...) pozwanego. Od dnia 1 maja 1996 r. pracował jako asystent maklera, a od dnia 1 listopada 2008 r. do dnia 31 maja 2010 r. jako specjalista, pełniąc zarazem funkcję Kierownika Punktu (...) w G..

Jako specjalista - Kierownik Punktu (...) w G. C. G. wykonywał czynności związane z obsługą klientów detalicznych, w szczególności polegające na zawieraniu i realizacji umów o świadczenie usług maklerskich, w tym przyjmowaniu zleceń nabycia / zbycia maklerskich instrumentów finansowych, zawieraniu i realizacji umów prowadzenia rachunków papierów wartościowych oraz rachunków pieniężnych, a także przekazywaniu klientom w uzgodnieniu z pracownikami Zespołu (...) opinii i komentarzy na temat bieżącej sytuacji danych instrumentów finansowych i koniunktury na rynkach instrumentów finansowych (nie stanowiących rekomendacji dotyczących instrumentów finansowych).

/dowody:

umowa o pracę z dnia 1 maja 1996 r. - k. 273,

aneks do umowy o pracę - k. 275,

opis stanowiska C. G. - k 277 - 278/

P. D. (2) ustalił z C. G., że to on będzie się zajmował jego inwestycjami i udzielił mu ogólnego upoważnienia do nabywania instrumentów finansowych. C. G. miał odpowiadać za wszystkie decyzje inwestycyjne i podejmować je samodzielnie bez wcześniejszego uzgodnienia z P. D. (2).

P. D. (2) wpłacił na rachunek inwestycyjny jednorazowo kwotę 50.000 zł oraz przekazał C. G. swoje atrybuty dostępu, umożliwiające zarządzanie rachunkami inwestycyjnymi i rachunkiem ROR.

C. G. zlecał i przeprowadzał operacje znajdujące się w historii rachunków P. D. (2), którego aktywność ograniczała się uczestnictwa w comiesięcznych spotkaniach z C. G., podczas których przedkładano mu wydruki dotyczące stanu

zainwestowanych środków. Z ostatniego wydruku, który P. D. (2) otrzymał od C. G. wynikało, że wartość jego portfela na dzień 28 kwietnia 2011 r. wynosiła 254.016,10 zł.

P. D. (2) nie sprawdzał stanu swoich rachunków przez internet i nie dziwiły go bardzo wysokie zyski widniejące na przekazywanych przez C. G. wydrukach.

P. D. (2) otrzymał od pozwanego deklaracje podatkowe PIT-8C za lata 2009 - 2010. Wynikało z nich, że w 2009 r. P. D. (2) poniósł stratę w wysokości 23.092,73 zł przy przychodzie w wysokości 1.842.878,74 zł, a w 2010 r. uzyskał zysk w wysokości 6.544 zł przy przychodzie w wysokości 16.266 zł.

/dowody:

wydruki otrzymywane przez P. D. (2) od C. G. w okresie od czerwca 2009 r. do kwietnia 2011 r. - k. 23 - 43,

PIT-8C P. D. (2) za rok 2009 - k. 267 - 268,

PIT-8C P. D. (2) za rok 2010 - k. 270 - 271,

zeznania świadka A. W. - k. 377v. - 378v.,

protokoły przesłuchania C. G. w charakterze podejrzanego w postępowaniu karnym - k. 589 - 595, 596 - 603, 604 - 609 i 619 - 623

zeznania świadka A. W. - k. 377v. - 378v./

P. D. (2) w dniu 17 czerwca 2009 r. wpłacił na swój rachunek inwestycyjny kwotę 50.000 zł. W tej też dacie na rachunku P. D. (2) były wykonywane pierwsze operacje.

Saldo rachunku P. D. (2) na dzień 31 grudnia 2010 r. wynosiło 21.290 zł, a na dzień 26 maja 2011 r. - 22.435 zł, która to kwota została w dniu 28 września 2011 r. przelana zgodnie z dyspozycją P. D. (2) na jego rachunek podstawowy, a następnie na rachunek bankowy.

/dowód:

wydruk historii rachunku inwestycyjnego nr (...) za okres od dnia 17 czerwca 2009 r. do dnia 28 września 2011 r. - k. 194 - 254/

Wydruki, które P. D. (2) otrzymywał od C. G. nie były zgodne z danymi w systemie informatycznym pozwanego oraz nie odzwierciedlały rzeczywistych przepływów inwestycji. Wyciągi generował C. G. poza systemem informatycznym Biura (...), a ich szata graficzna miała przypominać oryginalne wydruki. C. G. umieszczał w swoich wyciągach instrumenty finansowe, których klient nigdy nie posiadał oraz walory w ilościach i o wartości zawyżonej wobec ich rzeczywistego stanu. Przyczyną generowania przez C. G. fikcyjnych wyciągów był fakt, iż ponosił straty inwestując na rachunkach inwestycyjnych, a nie chciał, aby ta informacja wyszła na jaw. W wydrukach otrzymanych przez P. D. (2) zgadzał się tylko numer jego rachunku ((...)).

Gdy któryś z klientów C. G. domagał się wypłaty gotówki w sytuacji faktycznego braku odpowiednich środków, C. G. dokonywał transferów z rachunku innego klienta, którego środkami zarządzał i którego rachunkami miał możliwość faktycznego dysponowania. C. G. nie wykonał ani jednej tego typu operacji z rachunku P. D. (2) i nie przelewał zgromadzonych tam aktywów na rachunki innych klientów. C. G. sporządzał fikcyjne wyciągi na rzecz swoich klientów także po dniu 31 maja 2010 r., tj. ustaniu stosunku pracy z Biurem (...) pozwanego, wykorzystując w tym celu zabrane kartki papieru firmowego.

Z wyjątkiem operacji z dnia 26 maja 2011 r. wszystkie pozostałe transakcje P. D. (2) były dokonywane przez internet. Nie występowały próby włamania do systemu, bądź jego awarie.

/dowody:

wydruki otrzymywane przez P. D. (2) od C. G. w okresie od czerwca 2009 r. do kwietnia 2011 r. - k. 23 - 43,

wydruk historii rachunku inwestycyjnego nr (...) za okres od dnia 17 czerwca 2009 r. do dnia 28 września 2011 r. - k. 194 - 254

historia logowania na rachunek inwestycyjny nr (...) - k. 255 - 265,

opinia wydana w postępowaniu karnym - k. 451 - 481,

opinia uzupełniająca wydana w postępowaniu karnym - k. 482 - 512,

protokoły przesłuchania C. G. w charakterze podejrzanego w postępowaniu karnym - k. 589 - 595, 596 - 603, 604 - 609 i 619 - 623,

zeznania świadka T. B. - k. 359v. - 361v.,

zeznania świadka A. W. - k. 377v. - 378v.,

zeznania świadka M. C. - k. 378v. - 379v.,

zeznania świadka T. W. - k. 556 - 558 oraz nagranie CD - k. 560/

Pismem z dnia 22 lutego 2010 r. C. G. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z zachowaniem 3 - miesięcznego okresu wypowiedzenia, tj. ze skutkiem na dzień 31 maja 2010 r. Od dnia 1 września 2010 r. C. G. prowadził działalność gospodarczą w przedmiocie: działalność portali internetowych oraz doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania.

/dowody:

oświadczenie C. G. z dnia 22 lutego 2010 r. o wypowiedzeniu umowy o pracę - k. 280,

zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej z dnia 28 lutego 2012 r. - k. 282/

W maju 2011 r. P. D. (2) otrzymał informację o zestawieniu zarejestrowanych aktywów na jego rachunkach pieniężnym i papierów wartościowych, której treść odbiegała od wydruków otrzymywanych od C. G.. Z treści informacji wynikało, że na dzień 31 grudnia 2010 r. saldo rachunku pieniężnego P. D. (2) wynosiło 21.290 zł, a saldo rachunku papierów wartościowych - o zł. Pozwany przydzielił P. D. (2) osobistego opiekuna - J. K..

P. D. (2) zakwestionował przedstawioną wartość aktywów i złożył odwołanie. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozwany stwierdził bezzasadność odwołania.

/dowody:

pisma pozwanego z dni 6.5.2011 r. i 9.5.2011 r. - k. 44 - 45,

pismo P. D. (2) z dnia 30.5.2011 r. - k. 46 - 47,

pismo pozwanego z dnia 8.7.2011 r. - k. 49/

Przeciwko C. G. prowadzone jest postępowanie karne.

/okoliczność bezsporna/

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów złożonych do akt sprawy - w tym dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko C. G. (sprawa (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w G.) oraz dowody z zeznań świadków T. B., A. W., M. C. i T. W..

Pomijając przedłożone przez powoda z pozwem wydruki mające obrazować stan jego środków na rachunku bankowym, przedłożone dokumenty urzędowe i prywatne nie były kwestionowane przez strony, w związku z czym jako niebudzące wątpliwości Sądu odnośnie ich pochodzenia, treści i autentyczności, zostały uznane za wiarygodne w całości.

Odnośnie załączonych przez powodów wydruków, które miały obrazować wzrost wartości aktywów P. D. (2) na rachunku inwestycyjnym nr (...) (k. 23 - 43) pozwany podnosił, że były one fikcyjne, nie pochodziły z jego systemów informatycznych, nie ukazywały rzeczywistego przebiegu inwestycji oraz figurowały na nich instrumenty, na które nigdy nie składano zleceń. W ocenie Sądu zarzuty pozwanego były zasadne, a świadek T. B. przekonująco wyjaśnił różnice między oryginalnymi wyciągami a rachunkami spreparowanymi przez C. G. (k. 360). W tym kontekście istotnym było to, że po pierwsze oryginalne dokumenty Biura (...) nie zawierały wycen kontraktów terminowych, a po drugie że sfalszowane wyciągi powstawały w godzinach różną od godzin pracy Biura (...) w G. (np. o 21:04:54 - k. 36, czy o 6:53:55 - k. 40) i częściowo już po ustaniu zatrudnienia C. G. u pozwanego. Za ważną Sąd uznał również okoliczność, iż w toku postępowania karnego C. G. przyznał się do fałszowania wyciągów oraz szczegółowo opisał ten proceder i jego motywy (k. 589 - 595, 596 - 603, 604 - 609 i 619 - 623). Świadek ten po okazaniu mu wszystkich wyciągów dołączonych do pozwu jednoznacznie stwierdził, iż nie odzwierciedlają one rzeczywistego stanu środków na rachunku powoda; są to wyciągi sfalszowane spreparowane wyłącznie na doraźne potrzeby świadka wynikające z prowadzonego przez niego proceduru. Jednocześnie wobec toczącego się postępowania karnego C. G. odmawiał odpowiedzi na pytania zadane w niniejszej sprawie, w związku z czym koniecznym stało się dopuszczenie dowodów z dokumentacji karnej. W konsekwencji - Sąd przyjął, że złożone przez powodów wydruki nie pochodziły od pozwanego, a od C. G. i stanowiły jedynie dowód tego, że złożył on P. D. (2) oświadczenie o treści zawartej w dokumencie - sprzecznego jednak ze stanem rzeczywistym. Tylko zatem w tym aspekcie ww. wyciągi miały walor dokumentów prywatnych. Wypada nadto zauważyć, że wyjaśnienia C. G. w toku sprawy karnej korespondowały z opiniami instytutu (także sporządzonymi w sprawie karnej) co do podejmowanych przez C. G. działań. Potwierdził to świadek T. W., który zarazem przyznał, że C. G. nie przelewał aktywów zgromadzonych na rachunku inwestycyjnym P. D. (2) na rachunki innych klientów, a ym samym powód nie poniósł z tego tytułu żadnej szkody. Z kolei zeznania świadka M. C. dowodziły bezprawnych działań C. G. także w odniesieniu do innych klientów pozwanego oraz wskazywały na zorganizowany charakter jego działalności. Świadcowie T. B. i A. W. opisali natomiast procedury obowiązujące u pozwanego, a świadek T. B. dodatkowo wyczerpująco podał, jakie czynności sprawdzające Bank podjął po reklamacjach klientów i jaki był zakres działalności Biura (...).

Sąd oddalił wniosek powodów o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego ds. informatyki (pismo z dnia 19 lipca 2012 r. - k. 317), ponieważ był on zbędny i w istocie brak było materiału dowodowego, którego Sąd nie mógłby samodzielnie ocenić. Tylko zaś w takiej sytuacji potrzebne byłyby wiadomości specjalne biegłego. W realiach niniejszej sprawy jedynymi dowodami potwierdzającymi roszczenia powodów były natomiast wydruki, mające obrazować wzrost wartości aktywów P. D. (2) na rachunku inwestycyjnym. Brak było przy tym jakichkolwiek innych dowodów, które wskazywałyby, że P. D. (2) faktycznie zgromadził na rachunku kwotę 254.016,10 zł według stanu na dzień 28 kwietnia 2011 r. Bezspornie jednak ww. wydruki zostały sfalszowane, co przyznał sam ich autor oraz potwierdziły opinie instytutu i zeznania świadków T. W. i T. B.. W tej sytuacji przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego nie mogło "konwalidować" spreparowanych wyciągów i sprawić, że informacje w nich zawarte byłyby prawdziwe. Zdaniem Sądu wnioskowany przez powodów dowód miał charakter czysto potencjalny i nie dotyczył sfery faktów popartych jakimikolwiek innymi dowodami, czy choćby uzasadnionymi twierdzeniami. Pozbawione najmniejszych logicznych podstaw byłoby stwierdzenie, iż C. G. celowo przyznał się do fałszowania wyciągów dla powoda, czego w rzeczywistości nie popełnił, po to tylko, aby chronić interesy czy też dobre imię pozwanego. Do takiego właśnie nieracjonalnego

wniosku zmierzałoby zaś dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Proceder wprowadzony w życie przez C. G. miał na celu przyniesienie jemu, a nie pozwanej Bankowi, korzyści majątkowej, C. G. nie działał w porozumieniu z Bankiem; trudno więc przypuszczać, aby to pozwany miał przywłaszczyć sobie pieniądze powodów.

Sąd miał też na uwadze, że sprzeczne z podstawowymi zasadami doświadczenia życiowego byłoby ustalenie, iż wartość aktywów powoda w ciągu dwóch lat mogła wzrosnąć ponad 4 - krotnie i to wyłącznie wskutek inwestycji kapitału w papiery wartościowe, co zawsze pociąga za sobą niemałe ryzyko inwestycyjne. Podstawowe zasady ekonomii i realia rynków inwestycyjnych poddają w wątpliwość możliwość osiągnięcia takiego zysku w tak krótkim okresie czasu.

Powodowie domagali się zasądzenia kwoty 232.726,10 zł wraz z odsetkami, uzasadniając swoje żądanie tym, że wartość portfela inwestycyjnego ich poprzednika prawnego P. D. (2) wynosiła kwotę 254.016,10 zł, a pozwany zwrócił jedynie kwotę 21.290 zł. Powodowie powoływali się zarówno na odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego, jak i jego zobowiązania kontraktowe w stosunku do P. D. (2).

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 416 k.c. stanowi, że osoba prawna zobowiązana jest do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu (odpowiedzialność *ex delicto*). Jednocześnie na podstawie art. 430 k.c. kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności osobie, która przy wykonywaniu tej czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną z winy tej osoby przy wykonywaniu powierzonej jej czynności. Zgodnie natomiast z art. 471 k.c. - statuującym ogólną odpowiedzialność *ex contractu* - dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Powodowie w celu wykazania swojego roszczenia przedłożyli wydruki podpisane przez C. G., który był pracownikiem pozwanego do dnia 31 maja 2010 r. Wynikało z nich, że wartość portfela P. D. (2) systematycznie rosła i w dniu 28 kwietnia 2011 r. osiągnęła wartość 254.016,10 zł. Według Sądu złożone wydruki nie odzwierciedlały jednak rzeczywistych transakcji dokonywanych na rachunku inwestycyjnym P. D. (2), a co za tym idzie nie nabył on kwot i zysków wskazanych w tych zestawieniach. W tym kontekście Sąd zauważa, że powodowie w żaden sposób nie udowodnili, jakich wpłat dokonywał P. D. (2) i jakie transakcje były wykonywane w ramach umów łączących go z Biurem (...). Pozwany przedłożył natomiast historię rachunku inwestycyjnego P. D. (2) wydrukowaną z systemu informatycznego Biura (...) Banku, z której wynikają zupełnie inne dane, niż z rachunków przedłożonych przez stronę powodową. Na dzień 31 grudnia 2010 r. saldo rachunku nr (...) wynosiło 21.290 zł, a na dzień 26 maja 2011 r. - 22.435 zł. Przedłożone przez powodów wydruki zostały sporządzone przez C. G. i stanowiły wyraz jego inwencji, która nie była związana z realnymi danymi na rachunku inwestycyjnym P. D. (2). Nie korelowały one z danymi w systemie informatycznym Banku, a C. G. jako podejrzany w postępowaniu przygotowawczym przyznał, że wszelkie wydruki, które przedstawiał P. D. (2) były fikcyjne. Także z zeznań T. B. wynika, iż z systemem informatycznym Banku zgadzał się jedynie numer rachunku inwestycyjnego.

W dalszej kolejności Sąd zaznacza, że w świetle umów łączących P. D. (2) z pozwany to klient miał decydować o operacjach wykonywanych na instrumentach finansowych oraz zlecać nabycie lub zbycie papierów wartościowych i derywatów, a co za tym idzie - ponosić ryzyko związane z decyzjami inwestycyjnymi. Jednocześnie umowy nie przewidywały świadczenia na rzecz klienta doradztwa inwestycyjnego, ani zarządzania jego portfelem oraz nie zawierały gwarancji wpłaconych środków.

W ocenie Sądu z całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że P. D. (2) zawarł z C. G. umowę pozostającą poza zakresem relacji z pozwany. Potwierdził to C. G. przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu karnym, a P. D. (2) przyznał, iż dał C. G. wolną rękę w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych oraz dokonywaniu operacji finansowych, zadowolając się otrzymywaniem informacji o stanie posiadanych aktywów na comiesięcznych spotkaniach, podczas których prezentowane były wyciągi inwestycyjne. Należy podkreślić, że takiego sposobu zarządzania inwestycjami P. D. (2) nie przewidywały umowy łączące go z Biurem (...) Banku, a C.

G. zarządzał aktywami klienta także po ustaniu zatrudnienia u pozwanego. Zarazem wszelkie transakcje na rachunku inwestycyjnym dokonywane były przez internet, zaś P. D. (2) wydał C. G. kody dostępu, umożliwiające dokonywanie transakcji za pomocą platformy elektronicznej. Ww. działania pozostawały w jawnej sprzeczności z postanowieniami kontraktowymi zawartych umów bankowych, które zobowiązywały P. D. (2) do nieudostępniania kodów innym osobom i powiadomieniu Banku o każdym ich nieuprawnionym użyciu.

Sąd miał na uwadze, że P. D. (2) skontaktował się z C. G. w celu wyjaśnienia kwot figurujących w deklaracjach podatkowych PIT-8C i uzyskał zapewnienie, że były one prawidłowe, a opodatkowanie kontraktów terminowych następowało dopiero po ich wygaśnięciu. To jednakże nie stanowi dowodu na poparcie twierdzeń powoda o wysokości zgromadzonych środków na rachunku bankowym, a jedynie potwierdza sposób działania C. G., który wprowadzał w błąd swych klientów co do ich inwestycji.

Rekapitułując, należy stwierdzić, że C. G. podejmując się zarządu rachunkami i będąc upoważnionym do dokonywania na nich transakcji działał poza zakresem umów łączących P. D. (2) z pozwanym, które nie przewidywały możliwości powierzenia decyzji inwestycyjnych pracownikowi Biura (...). W tej sytuacji pozwany nie mógł odpowiadać za działania C. G., które pozostawały poza zakresem jego obowiązków kontraktowych, w tym za to, że prawdziwy stan rachunku inwestycyjnego P. D. (2) rażąco odbiegał od wartości wskazywanych w fikcyjnych zestawieniach C. G.. Jednocześnie nie sposób stwierdzić, by powodowie ponieśli szkodę na skutek zachowania pozwanego, skoro to P. D. (2) w drodze umowy pozostającej poza zakresem relacji z Biurem (...) powierzył C. G. dostęp do swoich środków, nie kontrolując równocześnie w zasadzie w jakikolwiek sposób jego działań. W tym stanie rzeczy według Sądu niewłaściwym byłoby przypisanie pozwanemu odpowiedzialności za działania C. G. - czy to na niwie kontraktowej, czy to w oparciu o reżim deliktowy, albowiem działania, których dopuszczał się C. G. wynikały z odrębnego osobistego porozumienia z P. D. (2), na które pozwany nie miał żadnego wpływu.

Mając na względzie wszelkie powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku na podstawie artykułów 416, 430 i 471 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku zgodnie z jego wynikiem na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Jako że powodowie przegrali sprawę w całości, Sąd zasądził od nich solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł, która obejmowała opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł, ustalone na podstawie § 2 ust. 1 i § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, nr 162, poz. 1348 ze zm.), które obowiązywało w dniu wniesienia pozwu.

W punkcie III wyroku Sąd nakazał ściągnąć od powodów solidarnie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 184 zł, będącą należnością przyznaną świadkowi T. W. jako zwrot kosztów podróży na rozprawę w dniu 13 czerwca 2016 r. (prawomocne postanowienie z dnia 8 lipca 2016 r. - k. 564 - 565 i 632). Podstawą rozstrzygnięcia w tym przedmiocie stanowiły artykuły 82 ust. 1 i 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.).